

**עמ"ת 27862/12/19 - ואדים גושן, מקסים גושן נגד פרקליטות מחוז
חיפה**

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 19-12-2022 גושן(אחר/נוסף) ואח' נ' פרקליטות מחוז חיפה
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

עוררים
1. ואדים גושן
2. מקסים גושן

נגד
פרקליטות מחוז חיפה
משיבים

החלטה

1. כנגד העוררים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של שחיטה בכוח אוומים
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העוררים עד תום ההליכים כנגדם.
3. בעקבות תסקרים שהוגשו, ולאחר דיונים שנערכו בנושא, הומר תחילת מעצרם של העוררים ממעצר ממשי למעצר באיזוק. לאחר מכן הוקלו התנאים תוך שההתאפשר לעוררים ליטול חלק בקורס ובإيمان, אגב חלונות באיזוק.
4. כתעונת הונחה בקשה לעיון חוזר בטענת קרוסום, ובצדה בקשה לעיון חוזר בטענת חלוף זמן. במסגרת בקשה זו עתר המבקש 2 לאפשר לו לצאת לחו"ל ל"זרים אקדמיים", ושני המבקשים עתרו להסיר כל תנאי מגביל כנגדם.
5. בית המשפט קמא בבחן את הריאות, ואת הסטיירות הנטענות בעדויות העדים; כן בבחן את טענות חלוף הזמן, באספקלה של טיב האישום, הגבלות החירות לעת זו, התקדמות התביעה העיקרי ועוד.
6. לאחר בוחינת כל הנ"ל, דחה בית המשפט קמא הבקשה על כל חלקיה; על החלטה זו מיום 19/12/4 הוגש הערר.
7. נוכח העובדה כי הערר כולל גם טענת קרוסום (אשר באופן טבעי דורשת בירור ממושך), והניסיעה המבוקשת עתידה להתקיים ביום 12/18, ברוי כי לא ניתן לדון לאורכה של מלאה יריית הריאות מהיום

להיום. על כן יוחד העורר לטענת הוצאה לחו"ל.

8. לגופם של דברים סבורי כי דין העורר להידחות; העוררים מצוים בمعצר באיזוק מזה 4 חודשים ואין מדובר בתקופה ארוכה במיוחד באספקלריה של הפגיעה בחירות למול טיב האישום והמסוכנות; זאת ועוד- עניין החלונות, התאמת החלופה לצרכי המבקרים נדון פעמי' אחר פעמי' לרבות ביום 13/11/2011 בפני, כך שברור שמאז הדיון האחרון בתנאי הגבלת החירות לא חלף זמן ניכר; הפסיקה קבעה לא אחת כי אמנים עיון חוזר הוא זכות העומדת לנאים, אך יש לעשות בה שימוש מידתי וראוי (בש"פ 15/18 פלוני נ' מי).
9. נושא חופש התנועה של נאים, נדון לאחרונה בבש"פ 19/6834 ריבוך נ' מ"י; שם דובר בנסיבות נאים על מנת להוכיח חפותו; בית המשפט העליון נתח בחרחה השיקולים ובראשם- העברות המיויחסות לנאים, חומרת העונש הצפוי, השלב בו מצוי ההליך, ונסיבות האישיות של הנאים; ראה סעיף 7 להחלטה בבש"פ.
10. ישום מבחנים אלו מביא למסקנה לפיה אין להטייר הנסיעה; העברות נשוא ההליך הן חמורות, ומיקומות מסוכנות מצד חשש שיבוש; עבירות אלו מחייבות בריגל פיקוח הדוק, שלא ניתן לקיימו לחו"ל; שיקילת חומרת העונשה הצפואה מביאה לחשש להימלטות מן אמת הדיון; הליך שמייעת הריאות בעיצומו, כך שחשש השיבוש, כאמור, עדין קיים.
11. על כך יש להוסיף כי לתיק הוגש מסמכים שאינם מתרגמים כדבוי, מהם כלל לא ברורה מטרת הנסיעה כנדרש או בהילוותה.
12. זאת ועוד- מצד שיקולים פרטניים אלו, קיימם גם שיקול של מראית עין ביחס לנאים אחרים, ובית המשפט העליון כבר הפנה לשיקול זה בשאלת נראות ציבורית; ראה בש"פ 05/3004 פלוני נ' מ"י בש"פ 10/6060 פלוני נ' מ"י
13. אצין כי אין כלל המivid חשיבות ללימודים אקדמיים (ושוב- לא הוכח הנושא כדבוי); מנגד כן קיימם כלל כי יצאת נאים לחו"ל תותר רק במקרים דחופים ללא תחליף, כגון מקרים רפואיים ולא הבהיר כי זהה המקירה. ראה בש"פ 15/3009.
14. על כל הטעמים הללו יש להוסיף כי דין השמיעה קבוע ליום 18/12 ובמי' כי ככל שלא תסתיים השמיעה במועד זה, אין מקום לכبول המותב בתיק העיקרי ללוחות הזמנים של שהיית הנאים לחו"ל.
15. העורר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ט כסלו תש"פ, 17 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.